

بررسی تطبیقی ویژگی‌های رفتار خردمندانه در شخصیت زال بر اساس مدل سه‌بعدی خرد آردلت

رسول کردنوقابی^{*}, نسا کرمی^۱, آرزو دلفان بیرانوند^۲, نجمه نظری^۳

۱. دانشیار روانشناسی دانشگاه بولوی سینای همدان
۲. کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه بولوی سینای همدان
۳. کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه بولوی سینای همدان
۴. استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه بولوی سینای همدان

دریافت: ۱۳۹۵/۹/۱۰ پذیرش: ۱۳۹۶/۸/۲۰

چکیده

خرد مفهوم پیچیده‌ای است که هنوز تعریف واحدی از آن ارائه نشده است. با این حال میان صاحب‌نظران در این مورد که خردمندی مشتمل بر دانش، بینش، تأمل، تلقیق منافع فرد با رفاه دیگران است، توافقی کلی وجود دارد. به دلیل ماهیت رازگونه خرد، این مفهوم موضوع تحقیق در زمان‌ها، مکان‌ها و فرهنگ‌های مختلف بوده است. از آنجا که خرد با فرهنگ ارتباط نزدیکی دارد و تعریف مشخصی در فرهنگ ایران برای آن بیان نشده است، بنابراین پژوهش حاضر با هدف بررسی تطبیقی ویژگی‌های رفتار خردمندانه در شخصیت زال بر اساس مدل سه‌بعدی خرد آردلت، به تحلیل و تفسیر خرد و ویژگی‌های خردمندی در شاهنامه می‌پردازد. پژوهش حاضر در چارچوب رویکرد کیفی انجام شده است. جامعه آماری پژوهش شامل شاهنامه فردوسی بود که از طریق نمونه‌گیری هدفمند، شخصیت زال به عنوان فرد خردمند انتخاب شد. متن شاهنامه با روش تحلیل محتوا و با استفاده از سه فرایند پیاده‌سازی، کدگذاری باز و کدگذاری انتخابی مورد ارزیابی قرار گرفت. یافته‌ها نشان می‌دهد که ویژگی‌های خردمند بودن شامل «دین‌داری و اخلاق»، «تفکر/ آگاهی»، «ادرارک حقایق و عدم ذهنیت‌گرایی/ فرافکنی»، «همدلی/ عاطفی و حمایت/ خدمت کردن»، «ارتباط و کسب تجارت و ارزش‌های فرهنگی» است. همچنین نتایج پژوهش نشان می‌دهد که مفهوم خرد را می‌توان در قالب پنج بعد مختلف «معنوی، شناختی، تأملی، هیجانی، اجتماعی و فرهنگی» بیان کرد. بر این اساس این مطالعه جنبه‌های خردمندی را از نظر فردوسی نشان می‌دهد.

واژه‌های کلیدی: خرد، رویکردهای ضمنی و تصریحی خرد، مدل سه‌بعدی خرد آردلت، فرهنگ، زال در شاهنامه.

۱. مقدمه

مفهوم خردمندی در متون فلسفی و دینی قدمتی دیرینه دارد. خرد^۱ به عنوان قوه درک، عقل و شعور، سازنده آینده یک انسان، خانواده و یک جامعه است. خرد نیرویی است که پیش از انجام هر کاری انسان را به اندیشه و بررسی عقلانی و امی‌دارد و بر احساس و عوامل دیگر پس از آن تأثیر می‌گذارد (Webster, 2003).

خرد با توجه به نوع پژوهش‌هایی که در مورد آن انجام گرفته به یک متغیر بین‌رشته‌ای تبدیل شده است. بر همین اساس، خرد را می‌توان از ابعاد متفاوتی نظری روان‌شناسی، جامعه-شناسی، فلسفی و ادبی، مورد مطالعه قرار داد. از حدود دو سه دهه اخیر این موضوع وارد مباحث و پژوهش‌های تجربی در عرصه‌های مختلف روان‌شناسی شده است. برای نمونه، خردورزی به عنوان یک سازه موردعلاطه در روان‌شناسی و مذهب، مرحله‌ای پیشرفته از رشد بزرگ‌سالی و نشانه اوج رشد شخصیت فرد در نظر گرفته شده است (Kunzmann & Baltes, 2005; Staudinger & Gluck, 2011). خردمندی کیفیت انسانی نادری است (Kunzmann & Baltes, 2005)؛ زیرا به دشواری قابل مفهوم‌سازی و عملیاتی شدن است و ماهیت پیچیده آن برای مطالعه، پژوهی و زمانبر است (Sternberg, 2004). اما با وجود چنین موانعی، روان‌شناسان به بررسی این سازه چالش‌برانگیز پرداخته‌اند. بنابراین، بررسی خردمندی به عنوان نقطه پایانی ایده‌آل تحول انسانی، انگیزه اصلی مطالعه در زمینه روان‌شناسی است (Clayton & Birren, 1980). پیشینه پژوهشی درباره خرد به مفهوم کهن‌الگوهای یونگ^۲ – کهن‌الگوی پیر خردمند و سوفیا – بازمی‌گردد. از نظر او منبع خردمندی در کشف وجود درونی خود و ترکیب تمایلات متضاد نهفته است (Prewitt, 2000). از سوی دیگر، روان‌شناسی مثبت، خرد را به عنوان قدرت اولیه انسان «منظور تعالی انسان» و یکی از نقاط قوت شخصیت‌های بزرگ مطرح می‌کند (Peterson & Seligman, 2004). تا همین اواخر،

مفهوم خرد (Clayton & Birren, 1980) به میزان گسترهای در ادبیات اجتماعی روان‌شناسی فراموش شده بود (Chandler & Hollday, 1990). هر چند این مفهوم در خلال چند سال اخیر بهویژه در حوزه‌های توسعه انسانی، سال‌خوردگی موفق و رشد شخصی، عمومیت و محبوبیت پیدا کرده است. حتی بعد از چیزی حدود یک دهه از پژوهش‌های معاصر درمورد خرد، تعریف جامعی از این مفهوم ارائه نشده است. یک دلیل آن احتمالاً این است که خرد مفهومی چندوجهی دارد که بسیاری از دلالت‌های ضمنی متفاوت را بسته به جهت‌گیری عمومی پژوهشگران به کار می‌گیرد (Ardelt, 1997). آردلت معتقد است به رغم دشواری در تعریف خردمندی، میان پژوهشگران و صاحب‌نظران این حوزه نوعی توافق کلی وجود دارد مبنی بر اینکه، خردمندی مشتمل بر دانش شناختی، درک و بینش، تفکر تأملی و تلفیقی از دیدگاه فرد و منافع فردی در تعامل با منافع و رفاه دیگران است (Ibid, 2011). از نظر وبستر (۲۰۰۵)، خرد پدیده چندبعدی است که صاحب‌نظران ابعاد مختلفی برای آن در نظر گرفته‌اند و حوزه‌پژوهش هنوز برای یافتن ابعاد دیگر باز است. وبستر خرد را این گونه تعریف می‌کند: خرد شایستگی در اهداف و استفاده از تجربه‌های مهم زندگی برای تسهیل رشد مطلوب خود و دیگران است. راسل^۳ (۲۰۰۵) بین سه رویکرد مطالعه درباره خرد تفاوت قائل شده است. این سه رویکرد عبارت‌اند از: (الف) فرایند شناختی یا روش ویژه جمع‌آوری اطلاعات و پردازش آن‌ها، (ب) مطالعه خرد به عنوان فضیلت یا رفتار یا ارزش اجتماعی، (ج) مطالعه خرد به عنوان صفت خوب و مطلوب یا به عبارتی ویژگی شخصیتی مطلوب. از این رو، رویکردهای بررسی خردمندی شامل نظریه‌های ضمنی و تصریحی است.

نظریه‌های ضمنی (تلویحی): نظریه‌های تلویحی سازه‌هایی عقلانی‌اند که در ذهن افراد وجود دارند، از طریق پرسش و استنباط قابل ردیابی‌اند و در رفتار فرد آشکار می‌شوند و از آن‌ها برای قضاوت‌های روزمره درباره افراد و محیط پیرامون آن‌ها استفاده می‌شود. هدف این دیدگاه‌ها ارائه توصیفی از مفاهیم است که با توجه به دیدگاه مردم عادی درست است و به

صحت و سقم این باورها به لحاظ روان‌شناسی پرداخته نمی‌شود (Sternberg & Lubart, 2001).

نظریه‌های تصریحی (آشکار): نظریه‌های تصریحی سازه‌هایی هستند که توسط نظریه‌پردازان متخصص و پژوهشگران ارائه می‌شوند و بر دسته‌ای از داده‌ها استوار هستند و «حدائق در روان‌شناسی» از طریق این داده‌ها آزمون می‌شوند. این داده‌ها از عملکرد افراد در تکالیفی که تصور می‌شود عملکرد روانی را اندازه می‌گیرند، به دست می‌آیند. پژوهش‌ها در نظریه‌های تصریحی پیشرفت قابل توجهی در زمینه سنجش شخصیت، ویژگی‌های تفکر بزرگ‌سال و عملکرد افراد در تکالیف وجودی و مبهم زندگی داشته است؛ برای نمونه، بر اساس مدل رشدی اسکات براون^۴ (۲۰۰۲) خرد سازه‌ای است که از شش بُعد مرتبط به هم تشکیل شده است: دانش خود^۵، فهم دیگران، قضاوت، دانش زندگی، مهارت‌های زندگی و اشتیاق به یادگیری.

بر اساس رویکردهای ضمنی و تصریحی خرد، آردلت به بررسی تعریف خردمندی به عنوان ترکیبی از ویژگی‌های شخصیتی با سه بُعد گسترش شناختی، تأملی و عاطفی پرداخته است که هر یک از آن‌ها باید وجود داشته باشند تا هر فرد خردمند در نظر گرفته شود (Ardelt, 2004). **بعد شناختی** نشان‌دهنده میل به دانستن حقیقت و رسیدن به درک عمیق‌تری از زندگی، از جمله پذیرش وجوده متناقض^۶ ماهیت انسان، محدودیت‌های دانش و غیرقابل‌پیش‌بینی بودن زندگی است. برای رسیدن به این فهم عمیق‌تر از واقعیت، فرد باید در ابتدا از طریق عمل خود – تأملی بر فعالیت و تجلیات خود (تمایل به سرزنش کردن دیگران برای وضعیت خود) غلبه کند (Ibid, 2003). **بعد شناختی** شامل برخورداری از دانشی است که جنبه‌های مثبت و منفی طبیعت انسان و پذیرش آن‌ها و اذعان داشتن به محدودیت ذاتی دانش و پیش‌بینی ناپذیری و عدم قطعیت زندگی را در بردارد (ergsma & Ardel, 2012).

بعد تأملی نشان‌دهنده خودآزمایی، خودآگاهی و توانایی مشاهده پدیده‌ها از زوایای مختلف است (Ardelt, 2003). آردلت (1997) تأمل را دیدن پدیده‌ها از دیدگاه‌های متفاوت، فارغ از

سوگیری‌های مربوط به نفع شخصی تعریف کرده است. بُعد عاطفی به عنوان «عشق همدلنه و دلسوزانه برای دیگران» تعریف شده است که نگرشی همدلنه و مثبت نسبت به دیگران است (Ardelt, 2003). استادینگر و گلوک (۲۰۱۱) بیان کردند که افراد خردمند علاوه بر اینکه قادرند از نظر شناختی چشم‌انداز دیگران را ببینند، از سطح علاقه‌شخصی خود فراتر می‌روند و عمیقاً به رفاه دیگران فکر می‌کنند. این مراقبت به خانواده و نزدیکان محدود نمی‌شود؛ بلکه از آن‌ها فراتر می‌رود و کل جامعه انسانی را در بر می‌گیرد. به دلیل همین نگرش است که افراد خردمند معمولاً درگیر فعالیت‌های اجتماعی برای منفعت رساندن به دیگران می‌شوند.

بر اساس مفهوم خرد در فرهنگ ایران، می‌توان خرد، فرهنگ و دانش را سه ضلع یک مثلث فرهنگ ایرانی دانست که در نبود هر کدام دیگری به تکامل نمی‌رسد و ارتباط آن دو را قطع می‌کند. با دست یافتن به این سه امر انسان به درجات کمال و انسانیت دست خواهد یافت. نیاکان کشورمان به درستی بر معجزه‌این سه نیرو در تکامل و پیشرفت جامعه آگاه بودند، به‌نحوی که خرد را می‌توان رأس این مثلث انسان‌ساز چندین هزار ساله ایرانی دانست؛ زیرا در صورت وجود خرد انسان به درستی به فرهنگ و دانش دست خواهد یافت؛ ولی در صورت عدم وجود خرد، دانش و فرهنگ کارگشا نخواهد بود (حمیدیان، ۱۳۸۷).

خرد مفهومی بسیار ارزشمند در فرهنگ ایرانی است؛ زیرا نخستین سخن فردوسی در *شاهنامه* درمورد خرد است. درواقع *شاهنامه* کتابی است که برترین موضوع آن درباره خداشناسی، خرد و فرهنگ و دانش است. از آنجا که فردوسی خرد را برترین قوه انسان‌ساز بشریت می‌داند و حتی فراتر از آن می‌رود و خرد را نجات‌دهنده انسان در سرای پسین می‌داند (ریاحی، ۱۳۸۰)، می‌توان گفت *شاهنامه* فردوسی با ذهن و روح بشر آشناست؛ به‌گونه‌ای که از شگفت‌انگیزترین و رمز آلوده‌ترین ابعاد وجودی - روانی انسان پرده بر می‌دارد. از این رو، خرد یکی از موضوعات بنیادین *شاهنامه* است. آفریدگار *شاهنامه* خرد را حد برتر آفرینش دانسته است و خوبی و نیکی، غم و شادی، پیروزی و شکست و دستیابی به جاه و مقام مادی و معنوی را نتیجه بودن بود خرد می‌داند (مینوی، ۱۳۸۵). قدرت شگرف فردوسی در شناخت

عمیق انسان‌ها و به تصویر کشیدن عواطف و روحیات رنگارنگ بشری حیرت‌آور است؛ زیرا انسان آرمانی که فردوسی در *شاهنامه* مطرح می‌کند، انسانی پاکزاد و پاکسرشت است. از نظر فردوسی فرد خردمند درست‌اندیش است به‌ نحوی که دانش و راستی و پیروزی او را در مراحل گوناگون زندگی پر فراز و نشیب فردی و اجتماعی تضمین می‌کند (ترابی، ۱۳۷۶). برای نمونه می‌توان به شخصیت زال به عنوان نماد خردمندی از نظر فردوسی اشاره کرد. زال با گذراندن سال‌های زندگی نزد سیمرغ تحت تأثیر تعلیم و تربیت او قرار می‌گیرد. زال پروردۀ سیمرغ است؛ پرندۀ‌ای اسطوره‌ای که خود مظہری دیگر از حکمت و خردورزی است و واجد همه مختصات پر فرزانه در اساطیر ایرانی است. چنان‌که در *اوستا* سنه «سیمرغ» نام مردی وارسته و پارساست که در «فروردین‌یشت» - که ویژه ستایش روان پاکدینان و رادمردان گذشته‌های دور است - ستدۀ شده است. حاصل آنکه سیمرغ نماد مردی دانا و پارساست که به عنوان مردی و آموزگار زال در حماسه نقش‌آفرینی می‌کند (اوشیدری، ۱۳۷۸: ۳۴۰، ۳۱۵). از این روی، خرد ناب زال از سرچشممهای نشئت می‌گیرد که دیگران را بدان راهی نیست و خاص اوست. چیرگی و چرب‌دستی زال در اندیشه و دانایی و فرزانگی بی‌همتای او به‌ویژه در مجلسی که منوچهر در حضور مغان و دانایان برای آزمودن او ترتیب می‌دهد، آشکار می‌شود:

چنین گفت پس شاه گردن فراز	کزین هرچه گفتید دارید راز
بخواند آن زمان زال را شهریار	کزو خواست کردن سخن خواستار
بدان تا بپرسند ازو چند چیز	نهفته سخن‌های دیرینه نیز
نشستند بیاردل بخردان	همان زال بانامور موبان
(۱۳۸۲-۱۲۴۷: فردوسی،)	

بنابراین، با نظر به پیشینهٔ بسیار ویژه و خاص زال در طول زندگی از تولد تا بلوغ، همچنین بر اساس پردازش بسیار هنرمندانه و قوی فردوسی از شخصیت او، می‌توان بیان کرد که زال نمادی از خرد و اندیشه در *شاهنامه* است که تمام ظرفیت‌های یک انسان کامل را دارد.

اگرچه، از لحاظ قدمت، روان‌شناسی و ادبیات با هم قابل مقایسه نیستند؛ اما پیوند عمیقی بین این دو وجود دارد. اگر بر آن شویم که با دید گسترده روان‌شناسی ملت و قومی را ارزیابی کنیم، بدون بررسی ادبیات آن ملت راه به جایی نمی‌بریم، زیرا ادبیات روان‌شناسی مکتوب قرن-هاست که حکیم فردوسی با عالی ترین وجه از پس این امر مهم برآمده است (صفا، ۱۳۶۹). بر همین اساس، ابوالقاسم فردوسی یکی از بزرگ‌ترین نظریه‌پردازان خردگرایی در ایران سده چهارم است، به‌گونه‌ای که قرن‌ها پیش از عصر روشنگری و خردگرایی در سده هفدهم و هجدهم و سال‌ها قبل از آنکه فیلسوفانی همچون ولتز^۷، روسو^۸ و دکارت^۹ منادی جنبش خردگرایی در اروپای دوران رنسانس گردند، سردمدار تفکر خردگرایی بود. با وجود اینکه خرد حوزه‌ای است که در فرهنگ ایرانی بسیار به آن اشاره شده است، بر آن شدیدم که بحث خرد را موضوع پژوهش قرار دهیم.

یکی از عواملی که باعث شد تا چنین نگاهی به *شاہنامه* فردوسی در دستور کار پژوهش قرار بگیرد، بحث فقر پژوهش در این عرصه بود. بهویژه در زمینه *شاہنامه*، اثر قابل توجه و شایسته ذکری در این عرصه دیده نمی‌شود.

از آنجا که مفهوم خرد با فرهنگ ارتباط نزدیکی دارد و تعریف مشخصی در فرهنگ ایران برای آن بیان نشده و از طرفی ممکن است پژوهش‌ها و مطالعات در زمینه خرد با پیشینه و فرهنگ جامعه ایرانی همخوانی نداشته باشد در این پژوهش سعی شده است که مؤلفه‌های خردمندی در فرهنگ ایرانی بر اساس شخصیت زال در *شاہنامه* تعیین شوند و با توجه به مؤلفه‌ها به تعریفی از خردمندی که با فرهنگ ایرانی همخوانی داشته باشد، دست‌یابیم.

با توجه به اینکه مفهوم خرد بر اساس فرهنگ در جوامع مختلف به شیوه‌های متفاوت تعریف شده است و نظریه‌پردازان مختلف هر کدام تعریفی متفاوت از خرد ارائه داده‌اند، به نظر می‌رسد بررسی مفهوم خرد در *شاہنامه* فردوسی بر اساس «شخصیت زال» به‌دلیل قدمت دیرینه آن در فرهنگ ایران بتواند ما را به درک و شناخت بهتری از مفهوم خرد و ویژگی‌های خردمندی بر اساس بافت فرهنگی برساند؛ بهنحوی که بتوان به وجوده تشابه و تفاوت‌های خرد

در *شاهنامه فردوسی* با نظریه مدل سه‌بعدی خرد آردلت پی برد. از طرفی با توجه به اینکه مدل سه‌بعدی خرد آردلت در مقایسه با دیگر الگوهای خرد (مانند نظریه توازن خرد^{۱۰}، پارادایم برلین، مدل پنج عاملی خرد، مدل رشدی خرد، دیدگاه فرایندی خرد^{۱۱}) یکی از شناخته‌شده‌ترین نظریه‌های حوزه خرد است - بهنحوی که بیشتر صاحب‌نظران درمورد آن توافق دارند (کردنوقابی، ۱۳۹۶) - و اینکه به نظر می‌رسد که مؤلفه‌های خرد مطرح شده توسط آردلت یعنی بعد شناختی، تأملی و عاطفی، با دیدگاه فردوسی مطابقت داشته باشد، از این مدل به عنوان معیار و چارچوبی برای بررسی مفهوم خرد در *شاهنامه* سود برده شد. از این رو، تلاش ما در این پژوهش دستیابی به این مفهوم است که خرد از نظر فردوسی چه تعريفی و چه مؤلفه‌هایی دارد. در راستای این مسئله سؤال ما در این پژوهش این است که ویژگی‌های فرد خردمند که در شخصیت زال نمود آن دیده می‌شود دارای چه مؤلفه‌هایی است و تا چه حد این ویژگی‌ها با نظریه سه‌بعدی خرد آردلت مطابقت دارد.

۲. پیشینهٔ پژوهش

استرنبرگ (1986) در پژوهشی درباره ماهیت هوش، خلاقیت و خردمندی شش عنصر توانایی استدلال، زیرکی و ذکاوت، یادگیری از محیط، قضاوت، استفاده سریع و بلافضله از اطلاعات و هوشمندی را به عنوان عناصر زیربنایی به دست آمده برای خردمندی بیان کرد. کردنوقابی و دلفان بیرانوند (۱۳۹۵) در پژوهشی در زمینه نظریه‌های ضمنی خرد در ایران مؤلفه‌های خرد را شناخت، همدلی/ حمایت، دانش/ انعطاف‌پذیری، خود تعیین‌گری/ ابراز وجود و دینداری بیان کردند. همچنین، کردنوقابی و دلفان بیرانوند (۱۳۹۴) در پژوهشی با عنوان «دیدگاه سالمدان درمورد خرد و مؤلفه‌های آن: روان‌شناسی خرد»، نشان دادند که مفهوم خرد را می‌توان در قالب چهار شکل مختلف «دینداری، همدلی/ حمایت، شناخت/ علم و شخصیت» بیان کرد. همچنین در پژوهشی با عنوان «خرد، خلاقیت، هوش» نشان داده شد که همبستگی مثبتی بین سه ساختار روان‌شناسی خرد، خلاقیت و هوش وجود دارد (کردنوقابی و دلفان بیرانوند، ۲۰۱۷).

آردلت (2009) در پژوهشی با عنوان بررسی رابطه بین خرد و پیری و سوابق خرد، نشان داد که محیط اجتماعی از اوایل دوران بلوغ، تأثیر مثبت و معنادار بر چهل سال آینده دارد؛ اما ویژگی‌های شخصیتی در طول سال‌های اولیه زندگی و کیفیت دوران کودکی اثر بلندمدتی را نشان نداد. نتایج او نشان داد که خرد در سال‌های بعد دارای اثر مثبت بر رضایت از زندگی زنان از لحاظ فیزیکی، سلامت و کیفیت روابطشان با خانواده است. همچنین آردلت (۲۰۱۲) در زمینه بررسی تجربی میان خرد و شادی نشان دادند که رابطه مثبت متوسطی بین خرد و شادی وجود دارد و این دو مفهوم با یکدیگر در تعارض نیستند. در پژوهشی با عنوان «ارتباط خرد و شادی در *شاهنامه*» نشان داده شد که خرد نوری است که از جانب خداوند با آینه جان حکیم بر سراسر *شاهنامه* تاییده شده است. شناخت و دریافت ایرانی از جهان و انسان، دریافتی خردمدانه و در عین حال معنویت‌گرایی و ایرانیان توانسته‌اند بین این دو جنبه، حدی از سازگاری و هماهنگی ایجاد کنند و از این جهت فرهنگ ایرانی سربرلنگی و برتری دارد. در فرهنگ ایرانی تدبیر و خرد انسانی همراه با دینداری و معنویت است و یکی از این دو به تنهایی کارساز نیست و انسان را به کمال نمی‌رساند (مشايخی، ۱۳۸۸). در پژوهشی، بزرگی‌نا^{۱۲} و پیتر^{۱۳} (2012) تأثیر مذهب و فرهنگ را در مفهوم خرد، در نمونه‌هایی از پنج کشور اکوادور، هند، اندونزی، مالزی و امارات متحده عربی بررسی کردند و نتایج پژوهش آن‌ها نشان داد که تأثیر تفاوت‌های بین فرهنگ‌ها به مراتب بیشتر از تأثیر مذهب بر مفاهیم خرد است. و بستر (2010) در پژوهشی با عنوان «بررسی ارتباط بین خرد و ارزش‌ها» بیان کردند که ارزش‌ها در ارتباط با بهزیستی (تمرکز بر رشد شخصی، دستیابی به معنا، نقش مثبت در کمک به دیگران و جامعه) نسبت به ارزش لذت بردن (پیگیری سرگرمی و لذت فقط برای خود) بیشتر با خرد ارتباط دارند. در پژوهشی بین فرهنگی، تاکاهاشی و برديا^{۱۴} (2000) بر اساس یک نمونه ۴۷ نفری از دانشجویان آمریکایی - آفریقایی، آمریکایی - آسیایی، اروپایی - آمریکایی و تعدادی مهاجر از هند، ژاپن، کره و فیلیپین در یکی از دانشگاه‌های آمریکا به‌منظور بررسی مفهوم خردمندی، نشان دادند که ویژگی‌های فرد ایده‌آل در نمونه‌های شرقی و غربی متفاوت است.

دانشجویان آمریکایی و استرالیایی کلمات باهوش و عاقل، و ژاپنی‌ها خردمند و معقول و باملاحظه را به عنوان صفات یک فرد ایده‌آل در نظر گرفتند. اگرچه هندی‌ها صفات خردمند و باهوش را برای یک فرد ایده‌آل در نظر داشتند؛ اما به صفت معقول و باملاحظه نیز توجه داشتند. هالیدی و چندلر (1986) مجموعه پژوهشی مبتنی بر تصورات قالبی بر روی مفاهیم کانادایی‌ها از خردمندی انجام دادند و در تحلیل عاملی به پنج عامل درک استثنایی، قضاویت و مهارت‌های ارتباطی، صلاحیت عمومی، مهارت بین فردی و محبویت اجتماعی دست یافتند. هو^{۱۵} (2015) در پژوهشی نشان داد که خرد در فرهنگ شرقی (چین) با کمک به دیگران، عشق و بخشش ارتباط معنادار دارد. در پژوهشی با عنوان «خرد و خاستگاه‌های آن در شاهنامه فردوسی» (صرفی، ۱۳۸۳) ذکر شده که تنوع مصادیق و پیچیدگی مفهوم خرد سبب شده است که تعاریف و تقسیم‌بندی‌های متعددی از آن توسط اندیشمندان و پژوهشگران ارائه شود. این امر با وجود آنکه بسیار مفید است؛ ولی از عهده تبیین دقیق دایرۀ شمول خرد برآمده است. در پژوهشی با عنوان «خرد سیاسی در شاهنامه فردوسی» (احمدی و همکاران، ۱۳۸۹) نشان داده شد که خرد را می‌توان مهم‌ترین مفهوم مطرح شده در شاهنامه فردوسی دانست. این مفهوم هنگامی که در عرصه اداره کشور قلمرو انسان قرار می‌گیرد رنگ و بوی سیاسی می‌یابد و می‌توان از آن به عنوان «خرد سیاسی» تعبیر کرد. در پژوهشی با عنوان «ارزیابی کیفی و کمی مفهوم خرد» (ملک محمدی و همکاران، ۱۳۹۳) چهار عامل برای خرد نشان داده شد: درست‌کرداری و اخلاق‌مداری، کمال‌گرایی، اندیشمندی و مردم‌دوستی.

۳. روش پژوهش

روش پژوهش حاضر براساس «تحلیل محتوا» است. پژوهش حاضر در چارچوب رویکرد کیفی انجام شده است. رویکرد کیفی تلاشی است جهت توصیف غیرکمی از موقعیت‌ها، حوادث، فیلم‌ها، محتوای کتب و تلاشی برای ارائه تعبیر و تفسیر معانی مورد نظر انسان‌ها در موقعیت‌های طبیعی. در روش کیفی نگاه امیک (نگاه درون) به پدیده‌ها وجود دارد. در این

حال مقولات فکری گروه مورد پژوهش برای توصیف نگرش‌ها و رفتارهای اشان مورد بررسی قرار می‌گیرد و توجه به تجزیه و شرح آن از خصوصیات محوری پژوهش کیفی است (علی احمدی، ۱۳۸۶). از این‌رو، پژوهش حاضر برای دستیابی به مزیت روش کیفی با استفاده از رویکرد کیفی صورت گرفته است و داده‌های بدست‌آمده از تحلیل اشعار مورد بررسی قرار گرفتند. بر مبنای این تعاریف، در این پژوهش برای تحلیل محتواي مفاهيم اشعار شاهنامه فردوسی، از روش تحلیل محتواي آشکار (تحلیل محتواي آشکار به آن بخش از تحلیل گفته می‌شود که به توصیف جنبه‌های مشاهده‌پذیر و جزئیات ملموس محتوا می‌پردازد) سود برده شد. جامعه مورد‌نظر در این پژوهش شاهنامه فردوسی و نمونه پژوهش شامل زال شخص خردمند در شاهنامه فردوسی است که تحلیل‌های انجام‌شده از حضور این شخصیت در داستان‌های پادشاهی منوچهر، زادن زال، داستان زال و روتابه، زادن رستم، پادشاهی نوذر، پادشاهی زو، پادشاهی گرشاسب، پادشاهی کیقباد، پادشاهی لهراسب، پادشاهی گشتاسب، هفت‌خان اسفندیار، داستان رستم و شغاد، پادشاهی بهمن پسر اسفندیار صورت گرفته است. در این پژوهش روش نمونه‌گیری هدفمند به‌کار گرفته شده است؛ زیرا زال در شاهنامه پير داناست. «پير دانا يعني تفکر، شناساني، بصيرت، دانايي و تيزيبني». از اين‌رو، زال پسند خرد است (مورنو، ۱۳۷۶)؛ زيرا در شاهنامه، زال هم پدر حمامه و هم پير رايزن آن است. او می‌تواند نمونه انسان كاملی باشد که به مرحله پدران - پير رسیده است. او از يكسو بزرگترین و پيرترین رايزن راهنمای شاهنامه است و از سوي ديگر پدر رستم قهرمان حمامه ملي است و اين دو ويژگي به معنai خردمندي و دانايي است. در نقد اسطوره‌ای يونگ پدر نيز سمبول خرد و تفکر است (اسماعيل‌پور، ۱۳۸۲). از اين‌رو، از ديدگاه يونگ صعود از کوه به آزمون قدرت اشاره دارد. يعني آزمون اراده دستیابي به خودآگاه خويشن خويش. از اين ديدگاه نيز حضور زال در کوه البرز نشانه اراده مصمم او برای رسیدن به خرد و خودآگاهی است (يونگ، ۱۳۷۷).

بنابراین، در این پژوهش به شناسایی ویژگی‌های شخصیت زال و تعیین مؤلفه‌های خرد پرداخته شده است. ابتدا چند بار اشعار و داستان‌هایی که در *شاهنامه* فردوسی درباره شخصیت زال سروده شده بود، با مبنا قرار گرفتن نظریه سه‌بعدی آردلت در رابطه با خرد و ویژگی افراد خردمند مطالعه، بررسی و بازخوانی شد. برای کسب اطمینان از اعتبار تجزیه و تحلیل نتایج، اقدامات مختلفی صورت گرفته است. به این صورت که ابتدا بعد از پیاده‌سازی اولیه، کدگذاری تحلیل‌ها انجام و مؤلفه‌های استخراج شده توسط هر کدام از کدگذاران بررسی شد. برای تعیین روایی، کدگذاری به‌وسیله سه محقق صورت گرفت و ضریب همبستگی بین آن‌ها از طریق ضریب کاپا ارزیابی شد. اندازه توافق کاپا 75% با سطح معنی دار $P < 0.001$ به دست آمد که بر اساس نظر پیت (۲۰۰۱)، به نقل از شریفی و شریفی (۱۳۸۷) یک توافق خوب محسوب می‌شود. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش تحلیل محتوای آشکار برای استخراج مؤلفه‌ها استفاده شد. روش تحلیل داده‌ها به این صورت بود که اطلاعات موردنیاز به‌دست‌آمده از تحلیل قسمت‌های مشخص شده از اشعار *شاهنامه* فردوسی در برگه ثبت اطلاعات ثبت شدند. کدگذاری در سه مرحله انجام شد: ۱. کدگذاری باز (شامل خواندن خط به خط اشعار، استخراج مفاهیم و جملات اصلی در رابطه با خرد، تشکیل مقولات و طبقات اولیه). به عبارتی دیگر مرحله کدگذاری باز شامل خواندن خط به خط اشعار مربوط به شخصیت زال، استخراج مفاهیم و جملات اصلی، تشکیل مقولات طبقات اولیه بود. در ابتدا و در قالب مرحله کدگذاری باز، به هر مفهوم موجود در اشعار در رابطه با خرد (عقل، دانش، دانایی، ادرار، هوشیاری و ...) یک برچسب داده می‌شد و بر اساس ویژگی‌ها و ابعاد هر مفهوم، تعداد زیادی کدهای باز و خام پدیدار شدند. ۲. کدگذاری محوری (شامل طبقه‌بندی داده‌ها بر مبنای ویژگی‌های شخصیتی زال، مشخص کردن زیر طبقات، تشکیل طبقات نهایی). در مرحله کدگذاری محوری، هر تعداد از کدهایی که از نظر مفهوم و خصایص مرتبط با ویژگی‌های خرد بودند، گردآوری و به محوریت یک مقوله سازماندهی شدند. بدین ترتیب، فرایند خرد کردن تحلیل اشعار به کدها و زیر مقوله‌ها در کدگذاری باز انجام گرفته بود. در این مرحله به

مرتبط کردن و دسته‌بندی آن‌ها حول محور موضوعات اصلی پرداخته شد. ۳. کدگذاری انتخابی (یکپارچه کردن مقولات برای ساخت نظری)، کدگذاری انتخابی نیز با استفاده از انتخاب مفاهیم و موضوعاتی که در استخراج مضمون اصلی ویژگی‌های خرد و کم‌خرد به نظر می‌رسیدند، دنبال شد. این مرحله با هدف یکپارچه‌سازی و پالایش داده‌ها، به منظور پدیداری مقوله‌های اصلی و نظریه انجام شد، به‌نحوی که در کدگذاری انتخابی تلاش شد انتخاب مقوله‌ها به‌گونه‌ای صورت پذیرد که مقوله اصلی استخراج شده مفاهیم اصلی پدیدآمده در مراحل قبل را پوشش دهد؛ برای نمونه از ترکیب کدهای «اخلاق و دینداری» یک عنوان کلی «معنوی» شکل گرفت که به‌عنوان یکی از ابعاد خردمندی شناخته گردید. در این مرحله برای نمایش بهتر، نتایج در قالب جدول ارائه شدند.

۴. یافته‌های پژوهش

جدول شماره ۱: مؤلفه‌های خردمندی در شخصیت زال

معنوی	بعد	دینداری	داداشتن دین، گناه نکردن، توجه نکردن به زیبایی‌های زودگذر دنیا، شروع هر کاری با نام خدا، ستایش بزدان، امید به بزدان، سپاسگزاری بزدان، یاری خواستن از بزدان در مواجهه با سختی و وسوسه‌های دنیا (گذشتن از تاج و تخت شاهی)، توجه به یاری خدا، اعتماد به بزدان، دعوت به دینداری، یکتاپرستی، عدم توجه به هوا و هوس، توجه به مرگ و دل نسبتن به دنیا (چون هر کس تاج و تخت را بگذارد و ببرود و مرگ دامان هر کس را می‌گیرد)، راز و نیاز با بزدان.
اخلاق		اهل احترام، سخن دلپذیر گفتن، صداقت داشتن، خوبی‌شناداری، رازداری، دروغ نگفتن، شرم و حیا داشتن، جوانمرد بودن، اندازه سخن گفتن، مغزور نبودن، طمع نداشتن، تواضع و فروتنی، قدرشناس بودن، ظلم نکردن و آزار	

<p>نرساندن، بی‌وفا نبودن، بدخواه نبودن، کینه نداشتن، اهل فریب و نیرنگ نبودن، اهل عذرخواهی بودن، شکیبا بودن، شرم داشتن در مقابل رفتار نادرست، پارسا بودن، عیب‌گویی نکردن.</p>		
<p>هوش، آگاهی داشتن، تفکر و اندیشهٔ صحیح، دانش داشتن، جست‌وجوی اطلاعات، مطالعه کردن نوشته، پاک‌رأی بودن، توجه به علم و دانشمندان، دیپری و نویسنده‌گی، دانایی و دانستن، درک امور، پیش‌بینی امور، بیدار بودن و هشیاری، فکر روش، انتخاب مناسب، تصمیم‌گیری مناسب، بررسی حقیقت مسائل، شناسایی مسائل و کسب آگاهی از آن‌ها، شناخت جنبه‌های منفی و مثبت مسائل، فهمیدن حقایق از دروغ.</p>	تفکر و آگاهی	بعد شناختی
<p>دیدن پدیده‌ها از چشم انداز متفاوت، بررسی امور از زوایای گوناگون، شک و تردید کردن در مرور مسائل، سنجیدن دشمن برای صدق گفتار، چاره‌جویی، در نظر گرفتن همه جوانب رأی و اندیشه، بررسی راه حل‌ها، نگاه عمیق به مسائل، شناسایی مسائل، بررسی و علت مسائل روی‌داده در گذشته و جلوگیری از رخداد آن‌ها در آینده.</p>	ادراک حقایق	بعد تأملی
<p>آزمودن خود و دیگران در برخورد با مسائل، خودرأی نبودن، خودشناسی، شناخت مهارت‌ها و توانایی‌های خود، پذیرفتن خطاهای خود، سنجیدن و آزمایش کردن افراد جهت انجام امور، دادن فرصت به دیگران، شناسایی خطاكار، توجه به رأی و اندیشه دیگران.</p>	عدم ذهنیت - گرایی / فرافکنی	
<p>نترسیدن و کنترل ترس، خوشرو بودن، نرم‌خوا بودن، مهربانی کردن، شادی، درک کردن دیگران، همدل بودن،</p>	همدلی و عاطفه	بعد هیجانی

<p>کنترل خشم، گذشتن از خطای دیگران ، شجاعت - عشق، آراستگی، آرام کردن دیگران، دلداری دادن دیگران، حسادت و تنفر نداشتن، کنترل هیجانات (خشم، ترس، شادی و غمگینی بیش از حد) و معتدل کردن آن‌ها، امید داشتن.</p>		
<p>داد و بخشنده‌گی، نیکی کردن، امنیت، یار بودن، بی‌توجهی به نفع شخصی، خدمت کردن به مردم و کشور، آبادانی جامعه، تلاش برای آسایش و رفاه مردم، راهنمایی کردن، پشتیبانی کردن، به فکر مردم بودن، نرم کردن دل دیگران، نجات مردم از ستم، توجه به درخواست و شکایت مردم، توجه به نیازمندان، دادرس بودن، مشاور بودن، بی‌تفاوت نیودن، پرستاری کردن، کمک به فقرا.</p>	<p>حمایت/خدامت کردن</p>	
<p>مشورت با بزرگان، سفر و ارتباط با دیگر جوامع و فرهنگ‌ها، تشکیل انجمن‌ها، گفتن رأی و اندیشه خود با مشاوران، همراهی با بزرگان، مسئولیت‌پذیری، فراهم کردن امکانات و شرایط، داشتن دوستان، همراه بودن با کارآزمودگان.</p>	<p>ارتباط</p>	<p>بعد</p>
<p>درگیر بودن در فراز و نشیب‌ها، آموختن امور زندگی، آموزش دیدن، پذیرش پند و نصیحت‌ها، کسب هنرها (مهارت‌ها و توانایی‌ها)، مواجهه شدن با مشکلات و درس آموختن، سختی کشیدن و رو به رو شدن با موانع متعدد، تحمل رنج و سختی، عمل به پند و اندرز، پذیرش رنج و سختی برای رسیدن به کمال، پرسش کردن، جهان‌دیده، سال‌ها زندگی کردن.</p>	<p>کسب تجارب</p>	<p>اجتماعی و فرهنگی</p>

مبارزه کردن با ناهمان (جلوگیری از نابودی ارزش‌ها)، آموختن ارزش‌ها و راه و رسم فرهنگ کشوری، پهلوانی، پیمان بستن، حفظ راه و رسم، دفاع از فرهنگ و کشور، نابودی ظالمان و ستمگران، مراقب و نگهبان بودن، برقراری صلح و آرامش و آشتی، استقامت در برابر ناملایمات، فرمانبرداری، تعهد داشتن و پاییندی، اعتقاد و نیت پاک، گفتن همه حقایق، اهل تلاش و کوشش، حفظ فرهنگ و آیین و دین، حفظ عزت، مجازات گناهکاران، توجه به فربود و نیزگ اطرافیان و غافل نشدن، فرهنگ-داری، جلوگیری از جنگ و خون‌ریزی.	ارزش‌های فرهنگی		
---	------------------------	--	--

همان‌طور که در جدول شماره ۱ مشاهده می‌شود، مؤلفه‌های خردمندی در شخصیت زال بر اساس دیدگاه فردوسی شامل بُعد معنوی، بعد شناختی، بعد هیجانی، بعد اجتماعی / فرهنگی است که بدین شرح است:

۱-۴. بعد معنوی

بر اساس نتایج حاصل از تحلیل محتوای خرد در شخصیت زال، یکی از بعدهای خردمندی، معنویت است که دو زیر مؤلفه دینداری و اخلاق دارد. از این رو، خردمندی شامل دینداری (یزدان‌پرستی، یاری جستن از خدا، شروع هر کاری بیانام یزدان، سپاسگزاری خدا، امید به خدا) و اخلاق (صادق بودن و راست‌گویی، تواضع و فروتنی، شکیبا بودن، پارسایی و تقوا، احترام گذاشتن، آزار نرساندن، قدرشناص بودن) است. بنابراین، دینداری و اخلاق لازمه بُعد معنوی خرد هستند (شرط لازم). بر اساس تحلیل محتوا، فرد زمانی خردمند شناخته می‌شود که بُعد معنوی آن تقویت شده باشد؛ زیرا بعد معنویت (دینداری و اخلاق) زمینه‌ساز خرد و عامل بازدارنده در برابر تحریک‌های نامناسب است. برای نمونه، زمانی که زال با موانع روزگار زمان خود مواجهه می‌شود با یاد یزدان و یاری جستن از او و رعایت اخلاق به پیروزی دست پیدا

می‌کند و مانع از شکست زال و منحرف شدن او می‌شود. زال با آنکه از ابتدای تولد مورد بی-مهری پدر قرار گرفت، اما همواره به سام احترام می‌گذاشت و در برابر او ادب را حفظ می‌کرد. پس از آنکه منجمان از حساب ستارگان خبر دادند که زال پهلوانی بزرگ و جنگاوری نامدار و همه عمر پشت‌وپناه سپاه و نگهبان تاج و تخت خواهد شد، سام فمانروائی ناحیه را به پسر می-سپارد و او را به رفتار خردمندانه و عدالت‌گسترشی اندرز می‌دهد. زال تا دو منزل همراه پدر می‌رود و او را بدرقه می‌کند، سپس با یکدیگر وداع می‌کنند.

۴-۲. بعد شناختی

دومین بعد به دست آمده از خردمندی در شخصیت زال بر اساس تحلیل محتوا، شناخت است که از زیر مؤلفه تفکر / آگاهی تشکیل می‌شود. بعد شناختی نشان می‌دهد عامل دیگری که زمینه‌ساز خردمندی است، تفکر / آگاهی (فکر و اندیشهٔ صحیح، دانش، کسب آگاهی، تصمیم‌گیری، پیش‌بینی، انتخاب درست، علم و دیری) است. شناخت صحیح امور (اعم از تفکر / آگاهی) ملاکی بسیار مهم برای خردمندی است؛ زیرا زمانی که افراد به لحاظ شناختی، به درستی عمل می‌کنند، در برخورد با محرك‌های نابهنجار می‌توانند رفتار خود را کنترل و بر محرك‌های منزجر کننده مسلط شوند. برای نمونه زال به لحاظ شناختی با تفکر، کسب آگاهی، رسم را در مبارزه با اسفندیار راهنمایی کرد. زال به فرمان شاه از طرف موبدان مورد پرسش قرار می‌گیرد و با اندیشه و دانش و عقل به سوال‌های آنان پاسخ می‌دهد. موبدان خردمندی او را تحسین می‌کنند.

۴-۳. بعد تأملی

بر اساس نتایج حاصل از تحلیل محتوای خرد در شخصیت زال، یکی دیگر از ابعاد خردمندی، بُعد تأملی است که دو زیر مؤلفه ادراک حقایق و عدم ذهنیت‌گرایی / فرافکنی را شامل می‌شود. از این رو، خردمندی شامل ادراک حقایق (دیدن پدیده‌ها از چشم‌انداز متفاوت، بررسی امور از

زوایای گوناگون، شک و تردید کردن در مورد مسائل، سنجیدن دشمن برای صدق گفتار، چاره-جوری، در نظر گرفتن همه جوانب رأی و اندیشه، بررسی راه حل‌ها، نگاه عمیق به مسائل، شناسایی مسائل، بررسی و علت مسائل روی داده در گذشته و جلوگیری از رخ دادن آن‌ها در آینده) و عدم ذهنیت گرایی / فرافکنی (آزمودن خود و دیگران در برخورد با مسائل، خودرأی نبودن، خودشناسی، شناخت مهارت‌ها و توانایی‌های خود، پذیرفتن خطاهای خود، سنجیدن و آزمایش کردن افراد جهت انجام امور، دادن فرست به دیگران، شناسایی خطکار، توجه به رأی و اندیشه دیگران) است. تأمل و بازنگری به تفکر عمیق درباره چیزها، انسان‌ها، خودشان و نیز تفکر قبل از حرف و عمل گفته می‌شود. بر اساس تحلیل محتوا فرد زمانی خردمند در نظر گرفته می‌شود که بُعد تأملی او تقویت شده باشد. بعد تأملی زمینه‌ساز خرد و عامل درک عمیق پدیده‌هاست. رسیدن به درک عمیق‌تر از زندگی تنها از این طریق ممکن است که فرد واقعیت را همان‌طور که هست ببیند و تحریف عمدہ‌ای در آن ایجاد نکند. برای این کار فرد باید بتواند پدیده‌ها را از چشم‌اندازهای گوناگون ببیند که خود باعث رشد خودآگاهی می‌شود؛ یعنی بیش فرد را از خودش افزایش می‌دهد. کسی که خود را بشناسد، نقاط ضعف و محدودیت‌های خود را هم درباره تفسیر واقعیت‌ها می‌شناسد. بنابراین، درک می‌کند که ممکن است دیدگاه او تنها دیدگاه موجود نباشد و دیگران نظر متفاوتی داشته باشند. او چون خود را می‌شناسد قادر است بین چشم‌انداز خود و دیگر چشم‌اندازها تمایز قائل شود و بنابراین به حقیقت موجود در پدیده‌ها نزدیک‌تر می‌شود. نتیجه چنین رشدی کاهش خودمحوری، ذهنیت‌گرایی، فرافکنی و افزایش بیش فرد در مورد ماهیت واقعی پدیده‌ها و نیز درک انگیزه رفتارها در خود و دیگران خواهد بود. در چنین حالتی است که افراد دست از سرزنش دیگران و یا شرایط بهدلیل موقعیتی که در آن هستند، بر می‌دارند. نگاه تأملی به شرایط موجودمان به ما کمک می‌کند تا تحلیل‌هایمان را عمیق‌تر کنیم و در متهم کردن دیگران، شرایط، دنیا، خدا و هر علت بیرونی دیگر محتاط‌تر باشیم. برای نمونه، زال هنگام لشکرکشی سوی گرگساران و مازندران، به

بررسی راه حل‌های مبارزه می‌پردازد و چاره‌جویی می‌کند، نظر و پیشنهاد موبدان و خردمندان را می‌پرسد و با خودرأی تصمیم نمی‌گیرد.

۴-۴. بعد هیجانی

نتایج حاصل از تحلیل محتوا نشان می‌دهد که یکی از عوامل خردمندی، بُعد هیجانی است که دو زیر مؤلفه همدلی / عاطفی و حمایت / خدمت کردن را شامل می‌شود. بنابراین، می‌توان گفت همدلی / عاطفی (کترل و تنظیم خشم، ترس، شادی و غمگینی، درک کردن دیگران، همدل بودن، دلداری دادن، امید داشتن، شجاعت، آرام کردن دیگران) و حمایت / خدمت کردن (بی‌توجهی به نفع شخصی، خدمت کردن به مردم و کشور، آبادانی جامعه، تلاش برای آسایش و رفاه مردم، راهنمایی کردن، پشتیبانی کردن، به فکر مردم بودن، نرم کردن دل دیگران، نجات مردم از ستم، توجه به درخواست و شکایت مردم، توجه به نیازمندان، دادرس بودن، مشاور بودن، بی‌تفاوت نبودن، پرستاری کردن، کمک به فقر) از نظر هیجانی مهم و زمینه‌ساز خردمندی است؛ زیرا یکی از ویژگی‌های افراد خردمند داشتن کترل هیجانات است. افرادی که به لحاظ هیجانی در شرایط مناسبی قرار دارند (حفظ و کترل متعادل هیجانات) در برخورد با چالش‌های زندگی به شیوه مناسب عمل می‌کنند. برای نمونه، زال چون کترول هیجانی مناسب داشت توانست از بدی‌هایی که پدرش در حق او کرد بگذرد (کنار گذاشتن کینه و خشم) و به پدر خدمت (کمک به پدر در امور کشورداری، راهنمایی بودن) کند. این کترول هیجانات مانع از این شد که زال تحت تأثیر هیجانات منفی (خشم و کمک نکردن از روی عصبانیت) قرار بگیرد. داستان زال و روایه یکی از مهم‌ترین داستان‌های عاشقانه شاهنامه فردوسی است. هنگام دیدار زال با مهراب یکی از حاضران جمع او را آگاه می‌سازد که مهراب دختری دارد، سروقد، زیباروی، مشکین‌موی که در جمال و کمال همانند ندارد. وصف رخسار دخت مهراب دل زال را نادیده می‌رباید و از جان شیفته و دلداده او می‌شود.

۴-۵. بعد اجتماعی / فرهنگی

همان‌طور که نتایج حاصل از تحلیل محتوا نشان می‌دهد یکی از عوامل خردمندی بعد اجتماعی / فرهنگی نام دارد. بعد اجتماعی / فرهنگی بر اساس نتایج حاصل از تحلیل محتوای خردمندی در شخصیت زال، مؤلفه‌های ارتباط، کسب تجارت و ارزش‌های فرهنگی را شامل می‌شود. بر این اساس، یکی دیگر از عوامل زمینه‌ساز خردمندی ارتباط (مشورت با بزرگان، سفر و ارتباط با دیگر جوامع و فرهنگ‌ها، تشکیل انجمن‌ها، گفتن رأی و اندیشه خود با مشاوران، همراهی با بزرگان)، کسب تجارت (درگیر بودن در فراز و نشیب‌ها، آموختن امور زندگی، آموزش دیدن، پذیرش پند و نصیحت‌ها، کسب هنرها (مهارت‌ها و توانایی‌ها)، مواجهه شدن با مشکلات و درس آموختن، پرسش کردن، جهان‌دیده، سال‌ها زندگی کردن) و ارزش‌های فرهنگی (جلوگیری از نابودی ارزش‌ها، آموختن ارزش‌ها و راه و رسم فرهنگ کشوری - پهلوانی، پیمان بستن، حفظ راه و رسم، دفاع از فرهنگ و کشور، نابودی ظالمان و ستمگران، مراقب و نگهبان بودن، برقراری صلح و آرامش و آشتی) یا به‌طور کلی بعد اجتماعی / فرهنگی است. از این رو بعد اجتماعی / فرهنگی به عنوان یکی از عوامل خردمندی، افراد را در محیط اجتماع جهت انجام امور زندگی آماده می‌کند که چگونه بتواند در محیط اجتماع به گونه‌ای سازگار زندگی کنند. توجه به بعد اجتماعی / فرهنگی اهمیت بسیاری دارد؛ زیرا فراهم کردن محیط و شرایط مناسب (کسب تجربه، ارتباط، ارزش‌های فرهنگی) زمینه خردمند شدن افراد (شخصیت‌های سالم) را فراهم می‌کند. برای نمونه، می‌توان به تربیت و پرورش زال توسط سیمرغ اشاره کرد. آنچه در خصوص زال اهمیت دارد، داستان تولد و زندگی اوست، نحوه زندگی سخت زال منتهی به ایجاد نیروی کمال‌جوبی و خودآگاهی در زال می‌شود. آنچه از داستان زال برگرفته می‌شود؛ جدایی از دامن مادر، بالیدن در آشیانه سیمرغ است که نشانه‌های رشد بعد اجتماعی و فرهنگی در شخصیت زال است.

۵. نتیجه

از آنجا که برای هدایت انسان چیزی مهم‌تر از خرد وجود ندارد (Po Keung, 2011) و بافت فرهنگی (محیط زندگی، نوع آموزش‌های دریافتی) نقش مهمی در شکل‌گیری مفهوم خرد و خردمندی ایفا می‌کند، این پژوهش با هدف بررسی تطبیقی ویژگی‌های رفتار خردمدانه در شخصیت زال بر اساس مدل سه‌بعدی خرد آردلت به منظور رسیدن به تعریفی از خرد بر اساس فرهنگ ایران انجام شده است.

نتایج به دست آمده از تحلیل خرد بر اساس شخصیت زال مانند بعدهای (معنوی، شناختی، تاملی، هیجانی، اجتماعی / فرهنگی) با یافته‌های استادینگر و گلوک (۲۰۱۱)، پالهوس و همکاران (۲۰۰۲)، لی و لوینسون (۲۰۰۵)، روج (۲۰۰۸)، جیسون و همکاران (۲۰۰۱)، آردلت (۱۹۹۷، ۲۰۰۰، ۲۰۰۳، ۲۰۰۴، ۲۰۱۱، ۲۰۰۴)، استرنبرگ (۱۹۸۶)، کلیتون و بیرن (۱۹۸۰)، بلوك و گلوک (۲۰۰۵)، گلوک و بلوك (۲۰۱۱)، لویت (۱۹۹۹)، هالیدی و چندلر (۱۹۸۶)، چن و همکاران (۲۰۱۴)، تایلور و بیتز و وبستر (۲۰۱۱)، هو (۲۰۱۵)، براون (۲۰۰۲)، بالتز و کنzman (۲۰۰۳)، وبستر (۲۰۱۰)، لریک، ماس و سول (۲۰۱۲) و کردنوکابی و دلفان بیرانوند (۱۳۹۴، ۱۳۹۵) مطابقت دارد.

نتایج پژوهش نشان داد بعد معنوی (دینداری و اخلاق) به دست آمده از نظر فردوسی بر اساس شخصیت زال با پژوهش پالهوس و همکاران (۲۰۰۲)، جیسون و همکاران (۲۰۰۱)، کردنوکابی و دلفان بیرانوند (۱۳۹۴، ۱۳۹۵) همسوست. اهمیت بعد معنوی خرد را می‌توان در پژوهش‌ها به طور غیرمستقیم مشاهده کرد. برای نمونه پالهوس و همکاران (۲۰۰۲) اشاره کرده‌اند که بیشتر افراد شرکت‌کننده در پژوهش رهبران مذهبی را به عنوان خردمند معرفی می‌کنند. از سوی دیگر جیسون و همکاران (۲۰۰۱) نیز به نقش بُعد معنوی در خردمندی اشاره کرده‌اند. همچنین کردنوکابی و دلفان بیرانوند (۱۳۹۴، ۱۳۹۵) بر اساس نظریه‌های ضمنی خرد نشان دادند که یکی از مؤلفه‌های اساسی خردمندی دینداری (معنویت) است. بنابراین، این پژوهش‌ها بیانگر ارتباط معنویت با حوزه خرد در حال ظهور هستند (Le & Levenson,

(Rosch, 2008; 2005). مؤلفه دوم خردمندی بر اساس بررسی شخصیت زال، بعد شناختی (تفکر و آگاهی) نام دارد. از این رو، بعد شناختی خرد از نظر فردوسی با نظر آردلت (۲۰۱۱)، (۲۰۰۳، ۲۰۱۵) همسوست؛ زیرا بعد شناختی به عنوان یکی از مؤلفه‌های خرد از نظر آردلت شامل درک معنای اصلی و عمیق پدیده‌ها، درک جنبه‌های مثبت و منفی طبیعت بشر، محدودیت ذاتی دانش و غیرقابل پیش‌بینی بودن و عدم قطعیت زندگی است. بر اساس این یافته‌ها می‌توان گفت که شناخت صحیح امور (اعم از تفکر / آگاهی) ملاکی بسیار مهم برای خردمندی است؛ زیرا زمانی که افراد به لحاظ شناختی، به درستی عمل می‌کنند، در برخورد با محرك‌های نابهنجار می‌توانند رفتار خود را کنترل و بر محرك‌های متزجر کننده مسلط شوند؛ همان‌طور که زال بند و ترفند جهان را می‌شناسد و پیوندی آشکار و نهان با نیروهای مرموز درون جهان دارد و از دانش، آگاهی و شناخت رویدادها برخوردار است. بر اساس نظر فردوسی، بعد تاملی (ادراك حقایق، عدم ذهنیت گرایی / فرافکنی) خرد به درک عمیق پدیده‌ها اشاره دارد. رسیدن به درک عمیق‌تر از زندگی تنها از این طریق ممکن است که فرد واقعیت را همان‌طور که هستند ببیند و تحریف عمدہ‌ای در آن ایجاد نکند. برای این کار فرد باید بتواند پدیده‌ها را از چشم‌اندازهای گوناگون ببیند که خود باعث رشد خودآگاهی می‌شود؛ یعنی بینش فرد را از خودش افزایش می‌دهد. بنابراین، بعد تاملی خرد از نظر فردوسی با بعد تاملی (خودآزمایی، خودآگاهی و توانایی مشاهده پدیده‌ها از زوایای مختلف) مطرح شده در نظریه آردلت (۲۰۰۳) همسوست. زال با ضمیر روشنی که حاصل تجربیات طولانی است، برخی حوادث تلخ پیش رو را در دندانه حدس می‌زند که بیانگر توانایی زال در پیش‌بینی امور و تأمل نگری است.

که زین بر زمانه چه خواهد رسید
به روشن‌دل از دور بارها باید
(فردوسی، ۱۳۸۲)

برای نمونه، بلوك و گلوک (2005) نشان دادند که تأمل و بازنگری به تفکر عمیق درباره چیزها، انسان‌ها، خودشان و نیز تفکر قبل از حرف و عمل اشاره دارد. بعد هیجانی خرد از نظر

فردوسي دو زير مؤلفه همدى / عاطفى و حمايت / خدمت كردن را شامل مى شود كه با پژوهش هاليدى و چندلر (۱۹۸۶) و چن همكاران (۲۰۱۴) همسوست؛ زира آنها بعد عاطفى را در کنار بعد شناختي به عنوان ويژگى هاي خردمendi مطرح كردند. بعد هيجانى مطرح شده از نظر فردوسى با بعد عاطفى (نگرشى همدلانه و مثبت، نسبت به ديگران) بيان شده توسيط آردلت (۲۰۰۴) و بعد همدى / حمايت (درک احساسات ديگران و كمك كردن به افراد، راهنمابودن) بيان شده توسيط كردنوقابى و دلفان بيرانوند (۱۳۹۵، ۱۳۹۴) مطابقت دارد. همچنان ويژگى حمايت / خدمت كردن زيرمجموعه بعد هيجانى با ديدگاه استرنبرگ (۱۹۹۸) و آردلت (۲۰۰۸) همسوست؛ زира آنها نشان دادند كه كمك كردن به ديگران با خرد ارتباط دارد. در اين ديدگاهها خيرخواهی و كمك به ديگران در درجه نخست به نيت اشاره دارد. نيت اصلی در اين نظريهها كاهش درد و رنج ديگران و تلاش برای رساندن ديگران به رفاه است. به طور كلی افراد خردمendi عميقاً اهداف خيرخواهانه دارند و در پي رفاه و منافع ديگران هستند؛ زира به نظر آردلت افراد خردمendi از سطح علاقه شخصى خود فراتر مى روند و به فكر رفاه و سلامتى ديگران نيز هستند. يكى از مهمترین وظایيف زال در حماسه ملي ايران، ارائه رهنمود و موعظه دادن به شاهان و بزرگان جامعه است؛ مسئوليتى كه ساير نمادهای پير خردمendi در اساطير مختلف کمابيش بر عهده دارند (Gollnick, 1991). زال در سراسر زندگى پرنشيپ و فراز خود همواره مشاورى امين و معتمد و كارآمد برای بزرگان است و در اوضاع بحرانى نخستين کسى است كه گرهگشای معضلات به شمار مى رود (طاهرى و همكاران، ۱۳۹۳).

در بعد عاطفى خرد به هيجانات مثبت نسبت به ديگران نيز تأكيد شده است. از نظر آردلت دوست داشتن و عشق نسبت به ديگران از پايه هاي خرد محسوب مى شود و در کنار ابعاد ديگر برای رشد خرد ضروري به نظر مى رسد. كردنوقابى و دلفان بيرانوند (۱۳۹۴) نشان دادند كه مهمترین ويژگى خردمendi بودن شخصیت های تاریخی خدمت كردن (كمك كردن مادي و معنوی) است. بنابراین، مى توان گفت كه يكى از ويژگى های افراد خردمendi داشتن كتربل هيجانات است. بعد اجتماعى / فرهنگى بر اساس نتایج حاصل از تحليل محتوى

خردمندی در شخصیت زال، مؤلفه‌های ارتباط، کسب تجارب و ارزش‌های فرهنگی را شامل می‌شود که می‌تواند با دیدگاه براوان (۲۰۰۲) همسو باشد. بر اساس دیدگاه بروان رشد خرد با یادگیری و کسب تجربه در ارتباط است؛ زیرا تجربه (شامل هر نوع فعالیت رسمی و غیررسمی می‌شود) و تعامل با دیگران (شامل ارتباط با دیگران در محیط‌های مختلف و افراد متفاوت) برای رشد خرد لازم است. ارتباط زال با سیمرغ به روایت فردوسی، خود دلیلی بر اهمیت بعد اجتماعی / فرهنگی است. بر این اساس افراد خردمند تعاملات گسترشده‌ای دارند. بنابراین، محیط و فرهنگ هر جامعه نقش مهمی در رشد خرد و تشکیل دیدگاه‌ها در این زمینه دارد. در زمینه نقش ارزش‌ها در پژوهش مفهوم خرد بر اساس تحلیل شخصیت زال، می‌توان به نظریه استرنبرگ (۱۹۹۸) اشاره کرد. از دیدگاه استرنبرگ ارزش‌ها در تعریف خیر و مصلحت عمومی نقش اساسی دارند، هر چند ارزش‌ها از نظام اعتقادی و فلسفی فرد سرچشمه می‌گیرند. بر اساس نظریه تعادل، افراد بنا به اهداف و ارزش‌ها و علایق با محیط سازگار می‌شوند، محیط را تحت تأثیر قرار می‌دهند و یا موقعیت را ترک می‌کنند که برقراری تعادل در این راستا نشانه خرد است. همچنین، بر اساس دیدگاه یانگ (۲۰۱۴) می‌توان گفت خرد و اجتماع ارتباط نزدیکی دارند. یانگ معتقد است آثار مثبت خرد اجتماع را به شکل مستقیم و غیرمستقیم تحت تأثیر قرار می‌دهد. افراد خردمند در فعالیت‌های اجتماعی و سیاسی که از نظر آن‌ها تأثیر مثبت دارند شرکت می‌کنند که باعث تأثیرگذاری بر اجتماع می‌شود. همچنین یانگ مشارکت در جامعه انسانی برای فهم هنجارها و قوانین اجتماعی را برای ظهور خرد در زندگی واقعی ضروری می‌داند. خرد محسوب درگیری واقعی با مسائل زندگی و بودن در متن جامعه و همراهی با مردم برای حل مشکلات به شکل جمعی است. برای حل مسائل مهم زندگی واقعی شخص نیاز دارد به عنوان عضوی از جامعه دانش و مهارت خود را به کار بگیرد. بسیاری از تجارب غنی که آموزه‌های ناب خرد در آن‌ها نهفته است از حضور فعال در اجتماع به دست می‌آید.

بنابراین می‌توان بیان کرد که طبق دیدگاه فردوسی خردمندی یک ویژگی شخصیتی است که پنج مؤلفه: ۱. معنویت (دینداری و اخلاق) ۲. شناخت (تفکر / آگاهی) ۳. تأملی (درک

حقایق و عدم ذهنیت‌گرایی / فرافکنی) ۴. هیجانی (همدلی / عاطفه و حمایت / خدمت) ۵. اجتماعی و فرهنگی (ارتباط و تجارب و ارزش‌های فرهنگی) را در بردارد. از این رو، بر اساس دیدگاه فردوسی افراد زمانی خردمند شناخته می‌شوند که این پنج مؤلفه در آن‌ها پرورش و رشد کرده باشد. همچنین، وجود این مؤلفه‌ها از نظر فردوسی شرط لازم برای خردمندی است.

بین دیدگاه فردوسی با نظریه آردلت درمورد خردمندی از نظر مؤلفه‌های شناختی، تأملی و هیجانی شباهت وجود دارد؛ زیرا از نظر آردلت خرد ترکیبی از ویژگی‌های شخصیتی با سه بعد گسترشده، شناختی، تأملی و عاطفی است؛ اما بین دیدگاه فردوسی با نظریه آردلت درمورد خردمندی، در بعد معنوی و بعد اجتماعی / فرهنگی تفاوت دیده می‌شود؛ زیرا از نظر فردوسی وجود بعدهای معنویت و اجتماعی / فرهنگی در کنار بعدهای شناختی، تأملی و هیجانی برای خردمندی لازم هستند. این تفاوت احتمالاً ناشی از تأثیر محیط و فرهنگ و به طور کلی بافت زندگی است؛ زیرا مفهوم خرد بر اساس فرهنگ جوامع مختلف به شیوه‌های متفاوتی تعریف شده است و نظریه‌پردازان مختلف هر کدام دیدگاه متفاوتی از خرد ارائه داده‌اند. همچنین از آنجا که انسان موجودی اجتماعی و به لحاظ فطری معنویت‌گراست، فردوسی به آن‌ها در رشد خرد توجه کرده است. از سوی دیگر می‌توان بیان کرد که فردوسی فراتر از زمان خود با دیدی جامع به مفهوم خرد توجه داشته است؛ به نحوی که با مشاهده نظریه‌پردازان در حوزه خرد می‌بینیم که هر کدام بر جنبه‌ای از خرد تأکید کرده‌اند. بنابراین، بر اساس نظریه‌پردازی فردوسی با توجه به بافت فرهنگی ایران، خردمندی سازه‌ای است که ۵ بعد دارد: معنوی، شناخت، تأملی، هیجانی، اجتماعی و فرهنگی.

پی‌نوشت

1. wisdom
2. Yung
3. Russle
4. Scott C. Brown
5. self-knowledge
6. contradiction

7. Wealtz
8. Rousse
9. Decartes
10. Balance Theory of Wisdom
11. Process view of wisdom
12. .Ivan Brezina
13. .Jan Pieter
- 14 . Takahashi & Bordia
- 15 . Hu

منابع

- احمدی، حمید و مهدی حسنی باقری شریف آیاد (۱۳۸۹). «خرد سیاسی در شاهنامه فردوسی». *سیاست*. د. ۴. ش ۱۵. صص ۲۱-۴۰.
- علی احمدی، علیرضا و وحید سعید نهایی (۱۳۸۶). *توصیفی جامع از روش‌های تحقیق (پارادایم‌ها، استراتژی‌ها، طرح‌ها و رویکردهای کمی، کیفی و ترکیبی)*. ناشر: تولید دانش.
- اسماعیل‌پور، ابوالقاسم (۱۳۸۲). *زیرآسمانه‌های نور*. تهران: افکار اوشیدری، جهانگیر (۱۳۷۸). *دانشنامه مزدیستنا (واژه‌نامه توضیحی آیین زرتشت)*. تهران: مرکز.
- ترابی، علی‌اکبر (۱۳۷۶). *جامعه‌شناسی ادبیات*. تبریز: فروغ آزادی.
- حمیدیان، سعید (۱۳۸۷). *درآمدی بر اندیشه و هنر فردوسی*. تهران: تاهید.
- ریاحی، محمدامین (۱۳۸۰). *فردوسی*. تهران: طرح نو.
- شریفی، حسن پاشا و نسرین شریفی (۱۳۸۷). *روش‌های تحقیق در علوم رفتاری*. تهران: سخن.
- صرفی، محمدرضا (۱۳۸۳). *مفهوم خرد و خاستگاه‌های آن در شاهنامه*. *مطالعات ایرانی*. ش ۵. صص ۶۵-۹۲.
- صفا، ذبیح‌الله (۱۳۶۹). *حمسه‌سرایی در ایران*. چ ۵. تهران: امیرکبیر.
- فردوسی، ابوالقاسم (۱۳۸۲). *شاهنامه* (متن کامل بر اساس چاپ مسکو). به کوشش سعید حمیدیان. تهران: قطره.
- کردنویابی، رسول (۱۳۹۶). *روان‌شناسی خرد*. تهران: ارجمند.
- _____ و همکاران (۱۳۹۴). «دیدگاه سالم‌مندان در مورد خرد و مؤلفه‌های آن: روان‌شناسی خرد». *روان‌شناسی پیری*. د. ۱. ش ۳. صص ۱۸۹-۱۹۷.

- و همکاران (۱۳۹۵). «نظریه‌های ضمنی خرد در ایران: بررسی پدیدارشناسی».
پژوهشنامه روان‌شناسی اسلامی. س. ۲. ش. ۳. صص ۱۰۵-۷۸.
- مشایخی، منصوره (۱۳۸۸). «ارتباط خرد و شادی در شاهنامه فردوسی و مطابقت آن با شعر چند شاعر فارسی و عربی زبان». **ادبیات تطبیقی**. ش. ۱۱. صص ۲۱۳-۲۳۳.
- ملک محمدی و همکاران (۱۳۹۳). «ارزیابی کیفی و کمی مفهوم خرد بر اساس تحلیل عامل غیرخطی». **افراد استثنایی**. ش. ۱۳. صص ۶۷-۱۰۰.
- مورنو، آنتونیو (۱۳۸۶). **یونگ، خدایان و انسان مدرن**. ترجمه داریوش مهرجویی. تهران: مرکز.
- مینوی، مجتبی (۱۳۵۸). **تقد مال**. تهران: خوارزمی.
- یونگ، کارل گوستاو (۱۳۷۷). **انسان و سمبیل‌ها**. ترجمه محمود سلطانیه. تهران: جامی.
- (۱۳۸۳). **روان‌شناسی خصییر ناخودآگاه**. ترجمه محمدعالی امیری. تهران: علمی فرهنگی.

- Ardelt, M. (1997). «Wisdom and life satisfaction in old age». *J Gerontol B Psychol Sci Soc Sci*. no.52. pp.15–27.
- (2003). «Development and empirical assessment of a three-dimensional wisdom scale». *Research on Aging*,no. 25. pp. 275-324.
- (2004). *Wisdom as expert knowledge system: A critical review of a contemporary operationalization of an ancient concept*. *Human Development*. no. 47(5). Pp. 257–285.
- (2008). *Being wise at any age*. Ed. S. L. Lopez.. *Positive psychology: Exploring the best in people*. no, pp.81-108.
- (2009). «'How similar are wise men and women? A Comparison Across Two Age Cohorts'». *Research in Human Development*. no. 6(1). pp. 9 - 26.
- (2011). «The measurement of wisdom: A commentary on Taylor, Bates, and Webster's comparison of the SAWS and 3D-WS». *Experimental Aging Research*.no. 37(2). Pp. 241–255.
- (2012).«Self-reported wisdom and happiness: An empirical investigation». *Happiness study*.no. 13. Pp. 481–499.
- (2015). «Disentangling the relations between wisdom and different types of Well-Being in Old Age: Findings from a Short-Term Longitudinal Study». *Journal of Happiness Studies*.no. 24.Pp. 26-51.
- DOI 10.1007/s10902-015-9680-2

- Baltes, P. B. & U. Kunzmann (2003). *Wisdom. Psychologist*, 16.Pp. 131-133.
- Brezina. I. & J. Piter (2012). «Donational cultures or religions shape concepeptions of wisdom». *Journal of studi a psychological*.no.54.Pp. 299-311
- Brown, S. C. (2002). «A model for wisdom development and its place in career services». *Journal of Career Planning and Employment*.Pp. 29-36.
- Chandler, M. J. & S. Holliday (1990). "Wisdom in post apocalyptic age". R. J. Sternberg (Ed.). *Wisdom: Its nature, origins, and development*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Chen, L. M. & et al. (2014). «Educator's implicit perspectives on wisdom: A comparison between interpersonal and intrapersonal perspective. Interpersonal and intrapersonal perspectives». *International Journal of psychology*.no. 49(6).Pp. 425-433.
- Clayton, V.P. & J.E. Birren (1980). "The development of wisdom a cross the lifespan: are examination of an ancient topic,"in *Lifespan. Development and Behavior*, 3, Eds P.B. Baltes and O.G. Brim (San Diego, CA: Academic Press),Pp. 103–135. New York: Academic press.
- Gluck, J. & S. Bluck (2011). « Laypeople's conceptions of wisdom and its development: Cognitive and integrative views». *Journals of Gerontology: Psychological Sciences*.no. 66(3).Pp. 321-324
- Gluck, J. & et al.(2010). « "Knows what are good and bad,"Can teach you things,"Does lots of crosswords": Children's knowledge about wisdom». *European Journal of Developmental Psychology*.
- Gollnick, James Timothy (1991), *Comparative studies in Merlin, from the Vedas to C.G. Jung*. Lewiston: Edwin Mellen.
- Holliday, S. G., & M. J. Chandler (1986). *Wisdom: Exploration in adult competence*. New York: Karger.
- Hu, C. S. (2015). *Measurement of wisdom among Mainland Chinese*. (Doctoral Dissertation). University of Toronto.
- Jason, L. A. & et al. (2001). «The measurement of wisdom: A preliminary effort». *Journal of Community Psychology*. no. 29(5).Pp. 585-598.
- Kordnoghabi,R. & A. Delfan Beiranvand (2017). «Wisdom, Intelligence, Creativity». *International Journal of Education and Learning*.no.6.pp.1-20
- Kunzmann, U. & P. Baltes (2005). *The Psychology of Wisdom: Theoretical and empirical challenges*. R.J. Sternberg and J. Jordan (Eds.). A handbook of wisdom, Cambridge University Press.

- Le, T., & M. R. Levenson (2005). «Wisdom: what's love (and culture) have to do with it? ». *Journal of Research in personality*.no. 39, Pp.443-457.
- Paulhus, D. L. & et al. (2002). «Use of exemplar surveys to reveal implicit types of intelligence». *Personality and social psychology Bulletin*.no. 28.Pp.1051-1062.
- Peterson, C., & M. Seligman (2004). *Character strengths and virtues: A handbook and classification*. Oxford: Oxford University Press.
- Po Keung., I.P. (2011). «“Kingly governance as wise management” », paper presented at the International Conference on Wise Management in Organizational Complexity Shanghai, China, available at: <http://www.ceibs.edu/ecclar/images>,
- Prewitt, V. R. (2000). *The constructs of wisdom: In human development and consciousness*. Fielding Institute.
- Rosch, E. (2008). *Beginner's mind: paths to the wisdom that is not learned*. In M. Ferrari & G. potworowski (Eds.), Teaching for wisdom. pp.43-62. Heidelberg, Germany: Springer.
- Staudinger, M. U. & J. Gluck (2011). «Psychological wisdom research: Commonalities and differences in a growing field». *Annual Review of Psychology*.no. 62.Pp. 215-241.
- Sternberg, R. J. (1986). «Implicit theories of intelligence, creativity, and wisdom». *Journal of Personality and Social Psychology*.no. 49 (1).PP. 607-627.
- (1998). «A balance theory of wisdom». *Review of General Psychology*.no. 2.Pp. 347-65.
- (2001). «Why schools should teach for wisdom: The balance theory of wisdom in educational settings». *Educational Psychologist*.no. 36(4).Pp. 227-245.
- (2004). «Words to the wise? ». *Human Development*.no. 47. Pp. 286-289.
- & J. L. Lubart (2001). *Wisdom and Creativity*. In Birren, J, E. and Schia, K. (Ed), *Handbook of the Psychology of Aging*. PP.500-511. United States of America: Academic press.
- Takahashi, M., & P. Bordia (2000). «The concept of wisdom: A cross-cultural comparison». *International Journal of Psychology*.no. 35. Pp.1-9.
- Webster, J. D. (2003). «An exploratory analysis of a Self-Assessed Wisdom Scale». *Journal of Adult Development*.no. 10(1).Pp. 13-22.

- (2011). «Wisdom and positive psychosocial values in young adulthood». *J. Adult Dev.* No.17.Pp. 70–80.
- Yang, S.y. (2014). « Wisdom and good lives: A process perspective». *New Ideas in psychology*.no. 31 (3). pp. 194-201.